

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010355
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2517010355.8

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.1.2022, č.k. 16T/125/2017-949, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2.3.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 20.1.2022, č.k. 16T/125/2017-949 rozhodol takto: Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. sa uznáva za vinného, že od presne nezisteného času do 07:15 hodiny dňa 13.09.2017 v D. na ulici E. v rodinnom dome s popisným číslom X si bez povolenia nahromadil 397 gramov trinitrotoluénovú náložku, pričom v zmysle § 2 písmeno a) a d) zákona číslo 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona číslo 331/2015 Z. z. ide o výbušninu zaradenú medzi trhaviny, ktorej legálne nadobudnutie nepovolanou osobou nie je možné, teda bez povolenia hromadil výbušniny, čím spáchal zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona. Za to sa odsudzuje: Podľa § 295 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, § 36 písmeno n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, proti všetkým jeho výrokom ako i konaniu, ktoré mu predchádzalo a ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol:

2. 1. Obhajoba v danej veci predovšetkým namieta skutočnosť, že nie je možné preskúmať závery znaleckého posudku, na základe ktorého bol prijatý záver, že ide o výbušninu, konkrétne 397 gramovú trinitrotoluénovú náložku.

2. 2. V predmetnej trestnej veci D. F. G. H. na hlavnom pojednávaní zotrval na závere znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082 zo dňa 14.9.2017, v ktorom považovali znalci predmet predložený na skúmanie za žienijnú tritolovú náložku čsl. výroby žltej farby s hmotnosťou 400 g a rozmermi v mm 102x50x50, a to aj napriek tomu, že v tom istom znaleckom posudku má predmet predložený na skúmanie iné rozmery (približne 137x66, pričom tretí údaj z posudku nie je možné zistiť).

2. 3. Zároveň znalec potvrdil, že výšku skúmaného predmetu fotograficky nezdokumentovali a zároveň potvrdil, že vychádzali z predpokladu, že ide o TNT, a že všetky údaje v posudku sú z dostupnej literatúry.

2. 4. Akýkoľvek rozbor údajov potrebných pre záver, či ide o výbušninu a akú, chýba, znalci predmet zlikvidovali spôsobom, ktorý neumožňuje už dodatočne určiť o akú látku išlo. Obhajoba tvrdí, že ak by skutočne išlo o žienijnú tritolovú náložku čsl. výroby žltej farby s hmotnosťou 400 g a rozmermi v mm 102x50x50, tento výrobok by obsahoval aj identifikačné údaje.

2. 5. Zároveň znalec potvrdil, že nemerali žiadne parametre výbušniny, len si na základe „vlastných skúseností“, ktoré majú, overili úplnosť detonácie výbušniny pozorovaním výbuchu. Znalecký posudok je za daného stavu nepreskúmateľný a jeho nedostatky sa nepodarilo odstrániť ani výsluchom znalcov.

2. 6. Obhajoba tvrdí, že každý znalec z príslušného odboru (optiky, fotografie) potvrdí, že rozmery predmetu udávané v znaleckom posudku nie sú rozmermi skutočnými. tieto sa dajú z fotografie založenej v znaleckom posudku zistiť. S takouto závažnou námietkou obhajoby, ktorá má priamy dopad na rozhodnutie o vine obžalovaného, sa nemožno vyrovnáť spôsobom, ako to urobil prvostupňový súd na základe rozhodnutia odvolacieho súdu č.k. 3To/80/2020-853 zo dňa 25.2.2021, ktorého právnym názorom bol viazaný. Obhajoba nemôže s takýmto právnym názorom súdu, ktorý vychádza v zásade z toho, že v prípade F. G. H. ide o pracovníka ústavu s dlhoročnou praxou a dlhoročnou skúsenosťou v odbore, a preto neexistujú rozumné pochybnosti o tom, že by správne zmeral predmet predložený na znalecké skúmanie (potom iný znalec s rovnako dlhoročnými skúsenosťami z odboru fotografie sa mýliť môže, čo logiku naozaj nemá). Toto skutočne nie je argument a je zásadným spôsobom porušené právo obžalovaného na spravodlivý proces, ak súd týmto odôvodňuje závery znaleckého posudku, ktorý nie je možné preskúmať. Taktiež odôvodniť rozhodnutie s poukazom na vyjadrenie uvedenej osoby, že TNT náložka je predmet pre pyrotechnika identifikovateľný vizuálnym skúmaním je právne irelevantné, načo sa potom robí znalecké skúmanie. Obhajoba tvrdí, že každý sa môže zmýliť a preto zákon kladie dôraz nie na skúsenosti znalca a jeho prax, ale na to, aby bol každý znalecký posudok preskúmateľný.

2. 7. Súd vychádzal pri hodnotení detonačných vlastností skúmaného predmetu z úsudku pracovníkov ústavu, teda nie z ich odborného skúmania, ale v podstate z toho, čo pozorovali, čím už nie sú ani v pozícii znalcov, ale svedkov, čo je neprípustné. A opäť sa základ odôvodnenia rozhodnutia opiera o to isté, ich úsudok je akceptovaný s poukazom na dlhoročnú prax a skúsenosti, z ktorých pramení aj predpoklad znalcov, z ktorého vychádzali už vopred, teda, že ide o TNT. Znalci neskúmali o aký predmet ide, pracovali s predpokladom. Súdy povýšili dlhoročnú prax a skúsenosti nad právo obžalovaného na obhajobu, nad právo na preskúmateľnosť záverov znaleckého dokazovania a overenia použitých postupov znalcov v rámci práva na obhajobu a na spravodlivé súdne konanie.

2. 8. Rozhodnutie súdu je takto postavené na svojvôli. Ako inak možno vnímať skutočnosť, že súdy nemali dôvod neveriť vysvetleniu znalca, o skreslení rozmerov na fotografií, pričom takéto tvrdenie znalca si súd neoveril objektívnym dôkazom, navyiac za situácie, keď skúmaný predmet nebol vyfotografovaný z druhej strany, kde sa mal nachádzať otvor. Okrem toho, čo si možno myslieť o znalcovi, ktorý do posudku založí skresľujúcu fotografiu, čo ešte je potom v ňom nesprávne založené? Ako toto môže súd ignorovať a hovoriť o dlhoročných skúsenostiach a praxi znalcov.

2. 9. Obhajoba tvrdí, že v skúmanom prípade nejde o predmet, ktorý má rozmery udávané znalcami, a teda nejde o TNT náložku a ani o výbušninu v zmysle § 2 písm. ai, d/ zák. č.58/2014 Z.z., čo je podložené znaleckým posudkom číslo 16/2019, spracovaný znalcom Ing. Jánom Hučkom (nie vierou v dlhoročnú prax a skúsenosti). V danej veci skúmaný predmet znalci celkom zbytočne bez skúmania a v rozpore so zaužívanými pracovnými postupmi (s nahrávaním si na mobil a podobne) zničili a obhajobe a ani súdu nie je umožnené závery znaleckého posudku preskúmať. Súd má možnosť predmet preskúmať inak, pomocou znaleckého preskúmania rozmerov na fotografií v znaleckom posudku, ak neverí znaleckému posudku obhajoby číslo 16/2019, ktorý bol spracovaný znalcom Ing. Jánom Hučkom. Predmet, ktorý znalci skúmali nebolo potrebné výbuchom zlikvidovať, pretože výbuchom znalci nezistovali žiadne parametre výbušniny, preto mal byť stále k dispozícii obhajobe, neexistenciu predmetu nie je možné používať ako argument proti obhajobe.

2. 10. Rovnosť zbraní podľa právneho názoru Európskeho súdu pre ľudské práva znamená, že každá zo strán v spore musí dostať primeranú príležitosť prezentovať svoj prípad, vrátane svojich dôkazov za podmienok, ktoré ju podstatným spôsobom neznevýhodnia pred protistranou v konaní (Case of Dombo Beheer B. V. v. The Netherlands. Publications of the European Court of Human Rights. Series A: Judgements and Decisions. Köln-Berlín-Bonn-München, Carl Heymanns Verlag KG 1994, č. 273, s. 19). Práve s poukazom na uvedené bolo nevyhnutné dať preveriť nejasnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku namietané obhajobou, ktoré sa ani výsluchom znalca odstrániť nepodarilo. Znalecký posudok ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082 zo dňa 14.9.2017 je celkom nepreskúmateľný a nemožno z neho vychádzať.

2. 11. Nikto zo spracovateľov znaleckých posudkov v predmetnej trestnej veci nie je znalcom, obžalovaný predložil posudky spracované znalcami podľa zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a tieto odvolací súd aj tak nechce akceptovať, hoci akceptuje posudky osôb, ktoré znalcami nie sú a vypracujú niečo, čo nespĺňa ani len predpoklady zákona vyžadované pre znalecký posudok z pohľadu náležitostí znaleckého posudku a je to niečo zásadne nepreskúmateľné. Obhajoba tvrdí, že je sporné, či osoby, ktoré v danej veci spracovávali tzv.

znalecké posudky majú vôbec vzdelanie v príslušnom odbore, v ktorom sa „odborne“ vyjadrovali, keďže znalcami nie sú.

2. 12. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 16T/125/2017 zo dňa 20.1.2022 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

3. Obžalovaný sám, vlastnými podaniami tiež odôvodňoval podané odvolanie. Obsahovo korešponduje s argumentáciou, ktorú uviedol v odvolaní jeho obhajca.

3.1 Zdôraznil nesprávnosť a zmätočnosť znaleckého dokazovania. Poukazuje na nezrovnalosti medzi skutočnou hmotnosťou zaisteného predmetu, ktorý nemá hmotnosť 400 gramov, ktorú by štandardizovaná náložka TNT mala mať. Rovnako poukazuje na nepresnosti v meraní rozmerov predmetu. Konanie pracovníkov KEÚ PZ a interpretovanie výsledkov ich odborného skúmania považuje buď za nesprávne, neprofesionálne alebo vyslovene klamstvo.

3.2 Obžalovaný tiež podáva vlastný výklad aplikácie § 42 Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu. Uvádza, že výklad tohto ustanovenia, podľa ktorého nemôže prihádzať do úvahy uloženie súhrnného trestu pre prekážku v podobe predošlého odsudzujúceho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené a nahradené iným, je nesprávny.

3.3 Poukazuje tiež na to, že súd neholo zmeniť názov „400 g TNT náložka“ na 397 g TNT náložku, pretože ide o ustálený odborný názov konkrétnej trhaviny, konkrétneho vojenského produktu. Súd tým mal tiež priznať, že nejde o vojenskú ženíjnú náložku.

3.4 Obžalovaný napáda aj nepresnosti v určení časových súvislostí, ohľadne nakladania so skúmaným materiálom na jednotlivých pracoviskách KEÚ PZ, ako ja nesprávnosť záverov znaleckého skúmania z odvetvia chémiá, pričom tiež uvádza, že nikto s istotou nemôže povedať, že vie ako a či vôbec sa nejaká expertíza v odvetví chémiá uskutočnila.

3.5 Obžalovaný tiež spochybňuje pravosť fotiek, ktoré mali byť vyhotovené zo skúšky funkčnosti zaistej látky (TNT výbušniny). Namieta, že to, čo s predmetom skúmania urobili pracovníci KEÚ PZ bola kontrolovaná likvidácia a nie žiadne znalecké skúmanie. Na zničenie stopy nebol žiaden logický dôvod. Obžalovaný tiež zdôrazňuje skutočnosť, že na skúmanej látke, ktorú znalci označovali ako 400 g TNT náložku mala byť jej identifikácia, označenie z výroby. Pri znaleckom skúmaní bolo však toto označenie odstránené alebo čiastočne odstránené, čo však znalci vo svojom posudku neuviedli.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

6. Tak ako to uvádza prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku, v prípade napadnutého rozsudku (ods. 1 tohto uznesenia) ide o v poradí tretí rozsudok prvostupňového súdu. Uznesením zo dňa 25.2.2021, sp. zn. 3To/80/2020, tunajší súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil (v poradí druhý) rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.12.2019, č.k. 16T/125/2017-791

v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Týmto rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.12.2019 bol obžalovaný podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

7. Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd opätovne rozhodol o obžalobe a to na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred vydaním v poradí posledného rozhodnutia odvolacieho súdu, ako i na základe dôkazov, ktoré doplnil na hlavnom pojednávaní, po poslednom vrátení veci z odvolacieho konania.

8. Preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku, jeho porovnaním s obsahom trestného spisu, dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, potrebné na spravodlivé rozhodnutie, tieto náležite vyhodnotila dospel k vecne správnym záverom.

9. Podstata odvolacích námietok obžalovaného sa sústredila na správnosť a zákonnosť vykonaného znaleckého dokazovania zo strany Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ. Odvolacie námietky obžalovaného predstavujú jeho argumentáciu, ktorú prezentoval v doterajšom priebehu súdneho konania a ktorou sa prvostupňový súd vysporiadal v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd dal obžalovanému vo svojom rozsudku odpoveď na všetky zásadné námietky, ktoré proti znaleckému dokazovaniu a jeho záverom obžalovaný vzniesol. V rozsiahlom odôvodnení odvolania obžalovaný tieto námietky zopakoval a veľmi podrobným spôsobom vysvetlil v čom vidí nesprávnosť záverov znaleckého dokazovania, resp. nezákonnosť postupu znaleckej organizácie v súvislosti s jej postupmi.

10. Vzhľadom na ustálenú judikatúru, ktorá konzistentne definuje, že súdne rozhodnutia v prvostupňovom ako i v opravnom konaní tvoria jeden celok, nepovažuje odvolací súd za potrebné podrobne opakovať argumentáciu prvostupňového súdu, ktorú uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu. S touto sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

11. Odvolací súd dopĺňa, že nezrovnalosti, na ktoré poukazuje obžalovaný a ktoré sa týkajú rozmerov a váhy zaisteného a skúmaného predmetu, opísaného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, nemajú význam pre celkový záver o povahe toho predmetu.

12. Odborní pracovníci Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ktorí prišli do kontaktu s touto skúmanou vecou sa zhodne vyjadrili, že na prvý pohľad išlo o predmet, ktorý je im známy, a ktorý označili ako 400 g TNT náložku. Ide zjavne o zaužívaný názov pre štandardizovanú výbušninu, ktorá sa na území bývalej československej republiky vyrábala a používala. Vyplýva to aj z výpovede F. H., ktorý uviedol, že štandardizované hmotnosti náložiek boli 75g, 200 g, 400g, 1 kg, 3 kg, niekedy v minulosti sa vyrábali aj 100g a 200g náložky iného tvaru ako sú tie súčasné. Rozsiahle námietky obžalovaného, že skúmaný predmet nemal hmotnosť 400 g ale o tri gramy menej a preto nemohlo ísť o vyššie označovanú štandardizovanú priemyselne vyrábanú výbušninu, sú teda bez významu. Práve dlhoročné skúsenosti pracovníkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ F. I. a F. H., ktorí nakoniec vykonali detonačnú skúšku, odstraňujú pochybnosti, ktoré vo svojej obrane prezentuje obžalovaný. Ich dlhoročné pôsobenie v oblasti, v ktorej bola vykonávaná expertíza, okrem iného znamenalo, že zaistený predmet poznali, pretože ide o predmet pre pyrotechniku tak typický, že je identifikovateľný vizuálnym skúmaním. Vizuálne skúmanie bolo potvrdené chemickou analýzou tohto predmetu a nakoniec i jeho iniciáciou na povrchu, po ktorej zostali následky typické pre takúto výbušninu a ktoré mohli títo pracovníci odborne posúdiť, práve pre ich dlhoročné skúsenosti. To, či predmet, ktorý je všeobecne známy ako „400 g TNT náložka“ vážil v skutočnosti 400g alebo 397 g a či mal v skutočnosti rozmery o niekoľko milimetrov väčšie alebo menšie, ako majú byť podľa výrobných štandardov, nie je v tomto prípade relevantné.

13. Dôkazy, ktoré vymenoval prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, ich validitu pre výrok o vine, nespochybňujú názory obžalovaného, prezentované v odvolaní. Je nevyhnutné zdôrazniť, že povaha skúmaného predmetu bola zistená, okrem vizuálneho pozorovania a konečného iniciovania a detonácie, aj chemickou analýzou, ktorú vykonala Ing. Šmidová. S touto časťou znaleckého skúmania sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a rozsiahlo zaoberal prvostupňový súd, presne pomenoval všetky rozhodujúce skutočnosti a uviedol i závery, ktoré z nich vyplývajú. Nič z toho, čo uviedol vo svojom odvolaní obžalovaný, nie je spôsobilé spochybniť správnosť záverov znaleckého dokazovania z tohto odvetvia. V záveroch skúmania Ing. Šmidovej niet rozporov, nezrovnalostí alebo protichodných tvrdení, ktoré by jej závery v procese posudzovania súdom spochybňovali. Názor obžalovaného na to, akým spôsobom malo byť vykonávané znalecké skúmanie z tohto odvetvia a prečo je potrebné zistené skutočnosti posúdiť inak, ako to urobila Ing. Šmidová, nie sú pre odvolací súd relevantné, pretože tieto sú založené na laických úvahách obžalovaného, ktoré zďaleka nemajú kvalitu

pracovníka znaleckej organizácie a to najmä otázok týkajúcich sa metód skúmania, ich výpovednej hodnoty a záverov, ktoré z nich vyplývajú.

14. Kriminalistický a expertízny ústav PZ je právnická osoba, ktorá je v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zapísaná v zozname znaleckých inštitúcií znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky ako znalecký ústav pôsobiaci v odbore č. 490000 Kriminalistika. Predmetný znalecký posudok vypracovala právnická osoba, prostredníctvom svojich zamestnancov. Nemožno sa teda stotožniť s názorom obhajoby, že znalecký posudok, ktorý obhajoba namieta, nevypracovali znalci z príslušného odboru.

15. Otázkou dodržania princípu rovnosti zbraní, v súvislosti so zničením skúmaného predmetu pri znaleckom skúmaní, zodpovedal tunajší súd vo svojom predchádzajúcom uznesení zo dňa 25.2.2021, č. k. 3To/80/2020-853, v ods. 28, pričom na tomto právnom názore odvolací súd zotrváva i v súčasnosti.

16. K námietke založenej na nesprávnej aplikácii ustanovenia § 42 Trestného zákona, odvolací súd uvádza, že názor prvostupňového súdu vo vzťahu k možnosti uloženia súhrnného trestu pre obžalovaného, je v celom rozsahu správny, vychádza zo správne zistených skutočností, ktoré majú relevanciu pri posudzovaní súbehu trestnej činnosti, a je plne v súlade s ustálenou judikatúrou. Preto aj túto odvoláciu námietku považuje za nedôvodnú.

17. Konanie ako celok je potrebné vyhodnotiť ako spravodlivé a výrok o vine obžalovaného je založený na zákonných dôkazoch, ktoré preukazujú vinu obžalovaného v rozsahu, aký vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

18. Výrok o treste pre obžalovaného, je v napadnutom rozsudku rozsahom dostatočne a vecne správne odôvodnený. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v minimálnej výmere a preto ho nemožno považovať, pre jeho výšku, za neprimerane prísny. Rovnako bol správne odôvodnený aj výrok o spôsobe výkonu tohto trestu.

19. Na základe vyššie uvedených záverov, odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného v celom rozsahu ako nedôvodné a preto ho z tohto dôvodu zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.